

SZEGLETKÖ

A KŐSZEGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XIV. évfolyam, 1. szám

2017. Pünkösd

Pünkösd – A Szentlélek elvezet Krisztushoz

„Mert sem te, sem én soha semmit nem tudhatnánk Krisztusról, nem is hihetnénk benne. Urunkká sem lehetne, ha a Szentlélek az evangélium hirdetésével fel nem kínálná, és szívünkbe nem adná. A cselekedet megtörtént és elvégeztetett, mert Krisztus megvette és megszerezte számunkra a kincset szenvedésével, halálával, feltámadásával. De ha ez a cselekedet rejtve maradna. úgyhogy senki sem tud róla, akkor hiába volna és kárba veszne. Hogy azonban ez a kincs ne maradjon elásva, hanem kamatozzék és hasznát vegyék, Isten kibocsátotta és hirdetteti az ígét, és a Szentlelket adja benne, hogy helybe hozza és ránk ruházza ezt a kincset, a megváltást. A megszentelés tehát az Úr Krisztushoz vezetés, mégpedig azért, hogy olyan kincset kapjunk ajándékkul, amelyet magunk nem tudnánk megszerezni.” (Martin Luther)

2017 LUTHER
REFORMÁCIÓ 500

Reggeli sóhaj

Keresem az utat. Annyi út van előttem, de melyik az, amelyiket Te készítettél számomra, melyik a Te utad? Jöjj Szentlélek, Te vezess engem!

Számos lehetőség vesz körül, talán nem is látom mindet, talán épp azt sem, amelyik a legjobb lenne számomra. Jöjj Szentlélek, nyisd fel szemem!

Félelem is lopózik a szívembe, amikor az indulásra gondolok. Annyi minden terelheti el a figyelmemet a lényegről, csábíthat tévútra, hogy elindulni is alig merek. Jöjj Szentlélek, Te adj bátorságot az útra!

Nem mindig sikerül felmérnem mi az igazán fontos. Jöjj Szentlélek, Te világosítsd meg értelmemet!

Nem kell egyedül járnom az utat, mégis sokszor hagyom figyelmen kívül a többieket. Jöjj Szentlélek, vezess hozzájuk és velük együtt engem!

Köszönöm a lehetőséget, hogy számíthatok Rád! Emlékeztess, ha egyedül érezném magam, hogy sosem vagyok egyedül. Jöjj Szentlélek, maradj velem!

Zsóri-Ments Orsolya

**Felnőtt
konfirmáció**

Ősszel újra indítunk konfirmációi felkészítést mindazoknak, akik felnőttként szeretnének megkeresztelkedni, illetve annak idején valamiért elmaradt a konfirmációjuk. Érdeklődni és jelentkezni lehet a lelkési hivatalban személyesen lelkészeinknél, a 94/361-145-ös telefonszámon, illetve a koszeg@lutheran.hu e-mail címen. Szeretettel várjuk jelentkezésüket!

„Keresd a nőt!”

ISTEN ÉS A TEOLÓGIA NŐI ARCA

A Biblia szövegeinek háttérében az ókori világ patriarchális társadalmainak sajátosságai mutatkoznak meg. Főként az Ószövetségre jellemző, hogy a szent könyvek írói szinte kivétel nélkül férfiak, akik elsősorban férfi társaik számára fogalmazták meg Istenről szóló hitvallásaikat, teológiájukat. Ez a patriarchális szemlélet az istenképekben is tükröződik. Az Örökkévaló az Ószövetségben főleg „férfias” tulajdonságokkal rendelkezik: ő az erőskezű uralkodó, a nagy király, a bíró, hadvezér, s ő az atya és pásztor. Az ő képviselői, képmásai pedig első rendben a férfiak, akik uralmuk alá hajtják a földet...

Évszázadok teltek el, míg végre, a 20. század második felében komolyan felvetődhetett a kérdés: valójában hol is vannak a nők a Bibliában? A női emancipációs mozgalmakkal párhuzamosan, majd pedig a dél-amerikai felszabadítás-teológiák kibontakozása nyomán végre fölemelték szavukat a nők is, és elkezdtek kérdezni: Miért takarják el sokszor a Biblia nőalakjait markáns férfiszemélyiségek, miért vannak a női történetek árnyékban? Miért nem érdeklí a szentírókat a nők sorsa, a női életkérdések?

Hogyan kell érteni azt a teremtés-elbeszélésben megjelenő gondolatot, hogy a nő a férfiből – az oldalbordájából – lett (1Móz 2,21-22); holott a természet ősi rendje, hogy minden ember: férfi és nő egyaránt nők által születik a világra? És egy másik kérdés: a Tízparancsolatban felfedezhető, hogy a nő - mint a férfi felesége - csupán egy a férj birtoktárgyai közül, akit nem szabad megkívánni; vajon hogyan hallgatták egykor ezeket a rendelkezéseket, és hogyan érinti mindez a mai női bibliaolvasókat?

Vajon miért van az, hogy Jézusnak a nőket is felszabadító küldetése, radikális „nőjogi” álláspontja ellenére az ókori és középkori egyházban mégis szinte „démonizálták” a nőket? Minden bűn és rossz forrásának tekintették őket (lásd Éva és az alma esete); sokan közülük koholt vádak alapján a máglyákon végezték.

Pedig a nők azok, akik a Bibliában az élet őrzői. Ők mindig az élet pártján állnak: csendes szabadítókként, okos, előre vivő megoldások kreatív kitalálóiaként (lásd Debóra, Ruth, Eszter alakját). A nők ott vannak minden fontos eseménynél. Mirjám, Mózes nővére és még több más asszony is segít a kis Mózesnek, hogy életben maradjon, és felnövekedve egy nép szabadítója lehessen (2Móz 2,1-10). Mégis, Mózes hatalmas alakja mellett Mirjám története

csak fragmentum maradt az Ószövetségben, holott a szabadulás alapélménye és csodája lényegében nem Mózes-sel, hanem vele kezdődik. Még az énekét is Mózes neve alatt adták ki (2Móz 15,20-21), majd pedig később, amikor Áronnal együtt szóba merete hozni, hogy prófétanóként nem kap szerepet Mózes mellett, egyszerűen leprás lett (4Móz 12,1-16). Áron, mint pap, természetesen megúsza a büntetést...

Sok név szerint említett és még több névtelen nő működött közre, és formálta a maga módján a Történetet: Isten népének és az Istent kereső, őt követő emberek útját az idők teljessége felé. Mégis, a bibliai üzenet egészét tekintve megállapíthatjuk: hiányzik a női hang! A nők „emlékezete” mintha nem kapna kellő figyelmet és elegendő hangsúlyt.

Pedig Jézus földi történetében is – erről főleg Lukács evangéliuma ad számot – a nők azok, akik ott vannak a fontos eseményeknél. Ők azok, akik először értesülnek a Megváltó eljövételéről (Mária és Erzsébet), majd ők tartanak ki a kereszten szenvedő Emberfia mellett, miközben a férfi tanítványok szerteszét futnak félelmükben. És ők lesznek a feltámadott Krisztus első tanúi is, majd pedig az első gyülekezetek áldozatkész, aktív tagjai, szolgálattevői...

Hová lett hát ezeknek a nőknek a tanúsága, emlékezete, akik egykor Jézus közelében voltak? Csupán néhány évtized telt el, és az intézményesülő egyházban, a Kr. u. 2. századtól hiába keressük a női vezetőket és felelős szolgálatot végző nőket. Az evangélikus egyházban, hazánkban is csupán a múlt század nyolcvanas éveitől kezdve ordináltak nőket lelkésszé, bár lelkigondozói, gyermekeket tanító és gyülekezetépítő szolgálatukra már jóval korábban igényt tartottak.

Napjainkra az a furcsa helyzet állt elő, hogy a keresztyén közösségekben túlnyomórészt nők vesznek részt az istentiszteleteken, Bibliát magyarázó előadásokon, spirituális alkalmakon. Bizonyos értelemben „elnőiesedett” az egyház. A Bibliához való közelítés, a teológiai reflexió azonban – nyelvezetében és tartalmát tekintve – továbbra is megmaradt elsősorban férfi-olvasatúnak, hagyományosan patriarchális szemléletűnek. Felvetődik hát a kérdés: mennyire vállalható nekünk, mai női olvasóknak, Bibliát értelmezőknek ez az évezredes férfi-perspektíva, férfias teológia?

Természetesen bizonyos értelemben a férfiak is be vannak zárva egy sztereotípiába: a Biblia férfikepe meghatározza helyüket, szerepüket. Nem léphetnek ki önmagukból. Erőt, hatalmat, tekintélyt kell sugározniuk, még akkor is, ha ez olykor nehezen megvalósítható. Nemükre jellemző tulajdonságaik kötelezik őket arra, hogy küzdjenek a gyengeség, a törekenység minden látszata ellen. Felelősek azért a képért, amely általuk él, és amelyből ők élnek.

Napjainkban a női teológiai megközelítés, a női írásnyelvezet azt a fontos feladatot vállalja fel, hogy férfiak és nők útjai, a két *nem* mindinkább egymás felé kimondott

SZEGLETKÖ

A KŐSZEGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Felelős kiadó: a Kőszegi Evangélikus Egyházközség

Cím: 9730 Kőszeg, Zrínyi u. 6. **Telefon/fax:** 94/361-145

E-mail: koszeg@lutheran.hu **Honlap:** koszeg.lutheran.hu

Felelős szerkesztő: Baranyay Csaba

Tördelés, lapterv: Mező Beatrix Alice

Készült a Projekt Nyomdában, Kőszegen

Megjelenik Kőszegen, évente két alkalommal.

két „igen” lehessen: egymás mellett, egyenrangúakként állhassanak, habár feladataik, felelősségi körük más és más.

Ehhez azonban szükséges egy kritikus és árnyalt megközelítés. A bibliai nőalakokat ki kell vezetni az árnyékból: markáns férfiszemélyiségek háta mögül, teológiai prekonceptiók, megfontolások takarásából, a rájuk kényszerített háttérszerepekből, hogy megmutatkozzon értékük, és példává lehessenek.

Létezik egy olyan teológiai olvasat, amely, bár tudatos érzékenységgel tapint rá az androcentrikus hangsúlyokra, azt is komolyan veszi, hogy a Szentírásban burkoltan bár, de igenis találkozunk helyenként a női perspektívával.

Csak egy példa: az Isten irgalmasságát jelölő kifejezés a héber nyelvben megegyezik az „anyaméh” szavával. Éberséggel, kellő érzékenységgel tehát megragadhatók ezek a női erők, női hangok a bibliai szövegekben.

A pünkösdi Lélek, Isten élő jelenléte az Ószövetségben nőnemű szóval fejeződik ki: ő a „Ruach”, az áradó Lélek. Az Újszövetség szintén nőies kifejezéssel fordítja: „Pneuma”. Ez az Életet munkáló valóság segít nekünk, nőknek és férfiaknak, hogy felfedezzük: mi mindnyájan egyek vagyunk Krisztusban. Az *anyaszentegyház* története, évezredek küzdelmei, útkeresések ellenére ma is folytatódik – velünk és általunk.

Varga Gyöngyi

Vasi Hálaadó Nap Sárváron

2017. május 28-án, vasárnap napsütéses reggel virradt ránk, mely többünk életében egy különleges nap kezdetét jelentette. A templomban tartott reggeli áhítat után több személygépkocsi és egy busznyi közösség indult Sárvárra, hogy részt vegyen a Gusztáv Adolf Vasi Hálaadó Nap és Egyházkerületi Missziói Nap rendezvényén.

Ahogy megérkeztünk a magyar Wittenbergbe, Sárvárra, utunk a gyülekezetek bemutatkozó ajtóit közt vezetett a belső várudvarba, az istentisztelet helyszínére.

Mindegyik ajtó egy titok, ahogy a sárvári polgármester fogalmazott köszöntőjében. Őt Ágh Péter országgyűlési képviselő követte, aki kiemelte a reformáció magyar követőinek érdemeit az évek során az ország fennmaradásában, szilárd tartóoszlopnak nevezte őket.

A köszöntők után kezdődött az úrvacsorás istentisztelet. Az ige: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” Igehirdető *Szemerei János* püspökúr volt:

–Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozik bennem. (2Kor 12,9) Ez a kegyelem az, ami 500 éven át megtartott bennünket a megpróbáltatások közepette is. A kegyelem mindenre elég: megtapasztalták ezt a tanítványok, a próféták, de megtapasztalhatjuk mi is, legyen bár életünkben mélység vagy magasság. Nem kell érdem, Krisztus mindent elvégzett.

Rempi fotó

Az ígehirdetést az úrvacsoraszertés, majd a gályarabok emléktáblájának koszorúzása és a 2017-ben konfirmáltak megáldása követte.

A fentiekkel párhuzamosan gyermek-istentisztelet zajlott, melynek végén 500 léggömböt eresztettek a gyerekek boldog üdvívalgás közepette a magasba.

Ebéd után – melyet a Szarvasi Diakónia szolgált fel – különböző helyszíneken változatos programokra került sor.

Nagy izgalom kísérte a gyülekezeti labdarugó bajnokságot. Az alsós és felsős csapatunk is hősiessé vált, bár a nagyoknál egy kéztörés is nehezítette a csapat munkáját. A kisebbeknél a községi nyerték el a serleget. Gratulálunk nekik.

Érdekes volt *Sztrókey Edit* vezette Luther rajzfilm interaktív filmbemutatója, többen élvezték a Palinta Társulat gyermekeknek szóló előadását is. Katartikus élményt nyújtott a Nemescsói Ifjúság reformációi darabja, melynek címe: „Akinek szívében Krisztus keresztje...” Köszönet az ifjúságnak, a lelkészeknek, hogy úgy hozták közel a hallgatókhoz Luthert, hogy mindenki átélhette, mit is köszönhetünk neki. Amikor az Erős várat énekeltek, a nézők felálltak és együtt énekeltek a szereplőkkel. Fantasztikus volt!

Ezt követően *Szigeti István* Erkel-díjas zeneszerző műveiből csendültek fel szoprán szólók, vegyeskari és vonózenekari művek.

Szép volt ez a nap. Hiszem, hogy az evangélium fénye örök, s mi eszközök vagyunk Isten kezében. Lelkileg feltöltődve tértünk haza.

Fehér Lenke

A kőszegi templomok el és visszafoglalása az ellenreformáció idején (1671 és 1673)

A reformáció indulásának 500. évfordulója alkalmából sok programot szerveznek szerte a világban és hazánkban is. A következő írás a Vas Megyei Levéltár Levéltári Napján hangzott el, amelyet a „Reformáció Vas vármegyében a 17-20. században” címmel rendeztek meg. Söptei Imre kőszegi levéltáros a konferencián elhangzott előadásának rövidített változatát olvashatjuk itt, amely gyülekezetünk egyik legmozgalmasabb időszakának eseményeibe enged bepillantást.

A protestánsok gyászévüzenetének nevezik az 1671 és 1681 közötti időszakot, amikor templomokat, iskolákat vettek el, többnyire kényszer alkalmazásával; prédikátorokat, tanítókat idéztek a pozsonyi vészbíróság elé, akiknek többségét hivataluk, sőt hazájuk elhagyására kényszerítették, egyeseket gályarabságra ítélték, mindezeket azáltal az általában bizonyítatlan váddal, hogy részt vettek a Wesselényi István nádor nevével jelzett összeesküvésben. Kőszeg evangélikus gyülekezeteit sem kímélték ezekben az években, hiszen templomaikat átadták a katolikusoknak, lelkészeiket és iskolamestereiket elüldözték.

A templomokat, tehát a mai Szent Jakab (öreg vagy német) és Szent Imre (magyar) templomokat vissza-, illetve elvették.

Miért használunk két különböző kifejezést a két esetben? Az első templom középkori eredetű, tehát mondható rá, hogy korábban a katolikusok használatában volt, ezért nevezhető az akció „visszavételnek”, bár ezzel az akkori hívek egyáltalán nem értettek egyet. A protestáns magyar gyülekezet részére 1615 és 1618 között épített másik épületről ugyanezt nem lehetett állítani, „elvételről” lehetett csak szó. Még akkor sem, ha jogi csürcsavarással indokolni vélték az eljárást, mondván a szabad királyi városokban ezek a templomok, a király tulajdonában levő telkeken, engedély nélkül épültek.

A foglalások történetét részletesen ismertetik a városi jegyzőkönyvek, amelyek alapján két alapos leírás is készült. Chernel Kálmán a 19. században a Kőszeg városról készült leírásában, Payr Sándor neves evangélikus történíró, az 1900-as évek elején Szenczi Fekete István kőszegi püspök-lelkész hitehagyásáról készített munkájában, ezért nem részletezzük azokat, csak vázlatosan számolunk be az eseményekről.

A német anyanyelvű gyülekezet által használt Öregtemplom visszafoglalására 1671. május 14-én került sor, de az első fenyegetés előző év novemberében érkezett. Széchényi György kalocsai érsek és győri püspök felszólítására, gr. Forgách Ádám tárnokmester utasította a város vezetését, hogy egy állítólagos, évtizedekkel korábban tett

ígéret értelmében adják át a katolikus „híveknek az ki még *tempora Szulimán alatt is megvolt*”, vele együtt pedig a parókiát és az iskolát is. Hodikius György bíró és a tanács tagjai komoly „diplomáciai” munkába fogtak, megpróbálták követekkel és ajándékokkal elérni, hogy elkerüljék a rendelkezés végrehajtását. Sokra nem mentek vele, csak feldühítették a tárnokmestert, aki csúnya szavak használata mellett az egyik kőszegi követ szakállát is megrángatta.

Télen komolyabbra fordult a dolog, amikor német katonaság beszállásával rémisztgették a polgárokat, majd január végén vizsgáló bizottság érkezett, kinyomozni, milyen szerepe volt a városnak a Wesselényi összeesküvésben. Április 19-én a győri püspök a városban személyesen követelte a templom kulcsait, de a választóközség tagjai arra hivatkozva, hogy pecsétes királyi iratot nem mutatott fel, próbálkozását elutasították. Az evangélikus hívek hónapokon át próbáltak támogatókat találni, ügyvédek, udvari ágenseket fogadtak fel, eljutottak a

legbefolyásosabbnak vélt politikusokhoz, államférfiakhoz, pl. Lobkowitz herceghez és Montecuccoli tábornokhoz, az udvari titkos tanács tagjaihoz. Az ajándékokat elfogadták, de segíteni nem tudtak, mivel előre eldöntött ügyről volt szó. Ennek ellenére a kőszegiek az utolsó pillanatig bíztak a törvényekben, reménykedtek a királyi kegyben.

Széchényi György május 12-én a Pálffy Tamás kancellár, nyitrai püspök vezette népes küldöttséggel érkezett újra a városba, amelyben részt vett Vas vármegye fő- és alispánja, Sopron vármegye alispánja, környékbeli szolgabírák, egyházi emberek, szerzetesek, összesen tizennégyen. Huszonöt katona kísérte őket, akik elfoglalták a belvárosi kapukat és a bástyákat. A bizottság tárgyalni hívta a tanács tagjait, akiket próbáltak szép szóval, fenyegetéssel, majd fogságban tartással is jobb belátásra bírni. A belvárosi lakosok, főleg az asszonyok, szinte egységesen követelték vezetőik elengedését, a bizottság tagjai félelmükben kijelentették, hogy a tanácsosok nem is rabok. Náluk jobban már csak Újváry András jegyző és vezetőtársai ijedtek meg, hogy valamilyen bántódás éri a nagyurakat, ami beláthatatlan következményekkel járt volna. Ezért újabb követelésre, beleegyeztek az átadásba, a bíró személyesen nyitotta ki a kaput. A temetőt és a templomot a püspök-kancellár, harangzúgás és muskétalövések közepette háromszorosan is felszentelte. Melchior Gartner német prédikátornak el kellett hagynia a parókiát, ahova nemsokára Kuzmics Péter plébános költözött be.

Az evangélikus német híveknek új istentiszteleti helyet a Magyar templomban biztosítottak ideiglenesen, a lelkészt magánháznál helyezték el. Szóba került a Szt. Imre

templom sekrestyéjének helyén akkor még álló Szt. Katalin-kápolna templommá alakítása, de ennek kivitelezésére már nem kerülhetett sor. A más szabad királyi városokból folyamatosan érkező rossz hírek mellett is bíztak a jövőben, úgy a magyar, mint a német gyülekezethez segédlel-készt kerestek illetve foglalkoztattak.

Megegyezés szerint az iskolát is a német plébániaházban kellett berendezni, azonban ennek elhelyezése és a katolikus egyház fenntartásával kapcsolatos anyagi viták elmérgesítették a helyzetet. A tanács véleménye szerint a két evangélikus gyülekezet parókiáját és iskoláját a hívek tartották el, ezért a katolikusok is áldozzanak a saját szükségleteikre. Széchenyi püspök 1672-ben már tárgyalni sem akart ezekről, mondván: nemsokára mindkét prédikátor javadalma a plébánosé lesz.

Az ellenreformáció politikai-közigazgatási vonalon is támadásba lendült, követelték a városi tanácsban a katolikus szenátorok nagyobb arányban való megválasztását. A város megpróbált ellenállni, de a királyi ügyész hatalmas, 32.000 forintos büntetést rótt ki rá és elkezdtek a közösség vagyontárgyainak foglalását. Nem tehettek mást, új választást tartottak, amelyen teljesítették az udvar feltételeit.

Pozsonyban 1672-ben elfoglalták a két 17. században épült evangélikus templomot, talán ez lehetett a főpróbája a következő évi kőszegi akciónak, amire november 5-én került sor. Szenczi Fekete Istvánt a magyar egyház püspök-lelkészét alig egy hónappal korábban, október 6-ra idézték Pozsonyba, amely invitálás elől ő emigrációba menekült, így távollétében mondták ki rá a súlyos ítéletet. A pásztor nélkül maradt nyáját érte hát az újabb támadás.

A foglalók taktikai szempontból jobban előkészítették, mint a két évvel korábbi vállalkozást, hiszen a német kato-

nák már napokkal korábban megszállták a belvárost, ahova csak a katolikus felekezetűeket engedték be. A bizottság Pálffy Tamás kancellár és Széchenyi György püspök vezetésével, november 4-én estefelé érkezett a városba. A tanácsi küldöttség –habár sok kétségük nem lehetett – tisztelettel kérdezte tőlük, milyen cél vezette őket. Kitérő válaszokat kaptak, a kancellár pl. egyszerű utazónak („*úti ember*”) mondta magát, a püspök pedig másnapra halasztotta a szándékaik felfedését. Széchenyi György főpapi kötelezettségeire hivatkozva a templomok és az iskolák vizsgálata, vizitációja okán kérte azoknak felnyitását. A tanács a választóköztség jogaira hivatkozva halogatta a választ, kérte a választópolgárok belvárosba engedését, hogy szavazni tudjanak. Kisebb huzavona után a kancellár a követeket lefogatta, és a templomokat körülvevő, a temetőt elfoglaló katonaság védelmében betörték a kapukat, harangzúgás közepette foglalták el, ahogy a parókiákat, az iskolákat és egyéb más épületeket. Vislicenus György és Eckhard György lelkészeknek két órát adtak a város elhagyására. „...*amint el is köllött menni.*” A két évvel korábbival szemben már alig fordítottak időt a tárgyalásra, ahhoz viszonyítva néhány óra alatt erőszakkal vetettek véget a történetnek.

Más városok (Lőcse, Eperjes, Bártfa stb.) intő példája ellenére a kőszegi evangélikusok végsőkig küzdöttek a templomaikért, bármennyire kilátástalan volt is az. A plébános megkapta a magyar és a német gyülekezet lelképásztorainak javadalmait, hitéleti teljhatalmat kapott a városban. A helyi rekatolizációs folyamat első szakaszának lezárásaként 1675-ben a jezsuita rendet letelepítették a városban.

Söptei Imre

Női imanap 2017.

Március 3-án, pénteken tartottuk a Nők Ökumenikus Világimanapja kőszegi alkalmát. Az idei világimanap témáját a Fülöp szigeteken élő keresztények állították össze. Mottóját az evangélium igéje adta: „Igazságtalanul bánok én veled?” A jézusi példázat alapján *Kovácsné Smatarla Ibolya* református lelkész nő szolgált igehirdetéssel, a liturgiában különböző felekezetű nők működtek közre. Vetített képek segítségével és a legkisebbek táncán keresztül ismerkedtünk meg a filippinók országával és mindennapjaikkal. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult.

Munkatársi csapatépítés a szeretetotthonban

Szinte kicszerűlődt a munkatársi csapat az elmúlt évben szeretetotthonunkban. A sok személyi változás miatt is elengedhetlenné vált, hogy a régebbi és új munkatársak egy délutánt töltsenek el együtt. A csapatépítő alkalom március 29-én, szerdán *Baranyaymé Rohn Erzsébet* lelkész vezetésével zajlott. Nagy öröm volt közelebről is megismer- ni egymást és megtapasztalni az új dolgozók nyitottságát. A sok nevetés és jókedv mindenkit megerősített, hogy feltöltekezve tudja végezni szolgálatát otthonunkban.

Konfirmáció a reformáció jubileumi évében

Április 23-án, Húsvét utáni első vasárnap tartottuk a konfirmációi és aranykonfirmációi ünnepi istentiszteletet templomunkban. Ezt megelőzően, szombaton délután pedig a konfirmációi vizsgára került sor a templomban.

Idei konfirmandusaink: *Becze Domonkos, Gyarmati Írisz, Bolemányi Adél, Bruckner Olivér László, Deme Lola, Fehér Máté, Hajas Hanna, Gróf Patrik László, Hutter Ákos, Imre Bálint, Láng Szimonetta, Nagy Márk, Palatkás Anna, Pintér Márton, Rádl Bontond, Tuczai Péter.*

1967-ben ugyanezen a napon (április 23-án) szintén tizenhatan konfirmáltak, akik közül 9-en vettek részt az 50. jubileumi alkalmon: *Holéczius Sándor, Kallenecker Antalné Kappel Anikó, Bokor Jánosné Sebestyén Judit, Scheer József Ernő, Némethné Horváth Elvira, Garami Sándor, Gamauf Márta, Sztrókayné Tátrai Kornélia Ildikó, Császtai Sándorné Györgyi Ibolya Erzsébet.*

PÁL APOSTOL ÉS LUTHER NYOMÁBAN Országos Evangélikus Hittanverseny és reformációi verseny

„Amikor diákkoromban a Biblia a kezembe került, történetesen Sámuel anyjának történetét olvastam. Nagyon tetszett a könyv, és arra gondoltam, milyen boldog leszek, ha egyszer nekem is lesz egy ilyen könyvem... Amikor szerzetbe léptem, és kétségbeesve önmagam felől mindent elhagytam, a Szentírást óhajtottam... Hamarosan annyira otthonossá lettem benne, hogy tudtam lapról-lapra, hol mi van, és ha egy mondást idézek, azonnal tudtam az első pillanatban, hogy hol van megírva.” (Luther: Asztali beszélgetések)

Azok a hittanos gyerekek, akik részt vettek az idei évben megrendezett Országos Hittanversenyen, hasonló gondolatokat fogalmazhatnak meg, mint egykor Luther Már-

ton. Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv hónapokon át volt társa a versenyre készülő gyerekeknek.

Izgalmas történetek és utazások Pál apostollal, városok, ahol megfordult, gyülekezetek, amelyekben tanított és gyógyított min-mind közel kerültek a fiatalokhoz. Nem csak azt tudják, hogyan tért meg Saul, de tudják azt is, hogy kik voltak munkatársai, ellenségei. Tudják, hogy milyen állapotba került az apostol Máltán, hogy mi történt, amikor hosszan prédikált, de még azt is, hogy mi a neve a szélviharnak, amely lecsapott a Rómába tartó hajóra, vagy, hogy Lázear mellett melyik kikötő található.

Bizony ehhez az ismerethez sokat kell forgatni, olvasni a Bibliát. Hálásak lehetünk Istennek, hogy mindig vannak gyülekezetünkben olyan gyerekek, akik erre örömmel és lelkesen vállalkoznak. Az idén az alsósok kö-

zül: *Baráth Boglárka, Bokor Gréta, Piskor Márton és Tóth Richárd*, a felsősök közül pedig: *Bolemányi Réka, Gurisatti Lilla, Gyalog Máté és Németh Laura* alkotott egy csapatot. A megyei fordulón mind a két korcsoport első helyezést ért el. Az Országos versenyen a felsősök másodikak lettek. Az alsósok a középmezőnyben végeztek. Betegség miatt *Baráth Boglárka* nem tudott részt venni az országos versenyen, helyét a nemescsói gyülekezetből *Kalincsák Júlia* vette át. Köszönjük neki!

Nem csak a bibliaismeretük fejlődött gyerekeinknek, hanem idén tavasszal elmélyülhettek a reformáció történelmében is. Hány tételt szögezett ki Luther Márton, melyek a reformáció énekei, melyik település

címerében van Luther-rózsa, melyik ige volt Luther számára különösen is fontos? Ezek a kérdések kerültek elő többek között, de utána néztek annak

is, hogy kik voltak Luther családtagjai, barátai, ellenfelei, vagy hol munkálkodott Kálvin János, melyek a reformáció városai, ki a 150 zsoldár magyarra fordítója, melyik városunk a „kálvinista Róma”? Rájöttek, kitől származnak az idézetek: „A testet megölhetik, a lelket nem.” vagy „Koldusok vagyunk, ez így igaz!”

A háromfordulós közös református-evangélikus levelezős csapatverseny, amelyben még a szülők közül is többen részt vettek segítőként, egyelőre még tart. A feladatok összeállításában köszönetet mondunk két pedagógusnak, gyülekezetünk tagjának *Martonné Némethy Mártának*, és a kőszegi református gyülekezet tagjának *Domnanovich Dórának*.

B. Rohn Erzsébet

Gyülekezeti munkatársképzés Szombathelyen

Tíz évvel ezelőtt *Szebik Imre* ny. püspök vezetésével indult el a gyülekezeti munkatársképzés egyházunkban. Az első alkalmak a piliscsabai missziói otthonban kerültek megrendezésre. Újságunkban is hírt adtunk erről a szolgálatról, melyen gyülekezetünkől *Csernus Judit* több alkalommal is részt vett.

A képzést elindító Szebik püspök látása szerint háromféle irányultságra nyerhetnek indíttatást a résztvevők:

„a) Hívogatás, számontartás. A gyülekezeti munkatársak segítik a lelkészt a gyülekezeti tagok felkutatásában, az istentiszteletre és az egyéb gyülekezeti alkalmakra hívogatásban, híd szerepet töltenek be a gyülekezeti tagok és a lelkész között, a lelkész számára jelzik, ha valaki kórházba kerül stb. és lelkipásztori beszélgetésre, szolgálatra van szüksége.

b) Diakóniai segítség. A gyülekezet élete nem csupán a szűk értelemben vett istentiszteleti szolgálatra szorítkozik, de a hétköznapi istentiszteletként való megélésére is. Ez utóbbi terület kiemelt alkalmak a felelősségvállalás egymásért és a gondoskodás az elesettekről. A gyülekezeti munkatársak rendszeresen vagy alkalmanként, de spirituális biztatással szolgálnak a rászorultak között.

c) Lelkigondozás. Luther teológiai gondolkodásában is fontos hely jutott a testvéri beszélgetésnek, mely különböző élethelyzetekben nyújt pótolhatatlan segítséget a hívő életútján, amikor Isten akaratát kutatja, vagy bátorításra van szüksége.”

Mindezen célok eléréséhez van szükség arra, hogy „átfogó képet kapjanak a jelentezők a teológia leghangsúlyosabb területeiről, és felvérteződjenek a gyülekezetépítés leghatékonyabb eszközeivel.”

Az idei évben február 25-én, és másik két alkalommal Szombathelyen indult el a tanfolyam, melyre egyházmegegyenk több gyülekezetéből is érkeztek érdeklődők, ahol

Szebik püspök úron kívül teológiai tanárok és egy-egy területen dolgozó lelkészek tartottak előadásokat és vezettek beszélgetéseket.

Nagy örömünkre gyülekezetünkől nyolcan is részt vettek a munkatársképző alkalmain: *Erdősi Attila, Fehér Lenke, Fehérmé Harkai Helga, Holécziusz Eszter, Plechl Ildikó, Potyondiné Prapatics Márta, Rádl Gusztáv, valamint Schranz Katalin*.

Az Úr áldja meg őket további szolgálatukban Isten dicsőségére és gyülekezetünk javára!

BCs

ÁLLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

VASÁRNAP	9.00	Istentisztelet (ünnepnapon és minden hónap első vasárnapján úrvacsorai istentisztelet)
	10.30	Családi istentisztelet (tanévben) A családi istentiszteleteket a gyülekezeti teremben tartjuk.
	11.00	Istentisztelet Kiszsidányban (kéthetente)
KEDD	16.00	Gyülekezeti bibliaóra
SZERDA	16.00	Bibliai játszóház (minden hónap első hetében)
	18.30	Kóruspróba
CSÜTÖRTÖK	10.00	Bama-mama kör (minden 2. héten)
	14.00	Konfirmációi óra
PÉNTEK	17.00	Férfikör (minden hónap 2. hetén)
	17.30	Ifjúsági alkalom (megbeszélés szerinti pénteken)

Gyülekezeti események 2017. első felében

- **Január 15. és 20. között** tartottuk az ökumenikus imahét alkalmait Kőszegen minden este 18 órától. Vasárnap, hétfőn és kedden a Jézus szíve plébániatemplomban protestáns igehirdetők szolgálatával, szerdán, csütörtökön és pénteken az evangélikus templomban római katolikus igehirdetők szolgálatával. Az imahét vasárnapi nyitóalkalmán ökumenikus kórus énekelt, a pénteki záróalkalmon pedig ifjúsági istentiszteletet tartottunk.
- **Január 29-én** volt a kiszidányi kiszállás. Délelőtt német, délután magyar nyelvű istentiszteletet tartottunk.
- **Február 1-jén** tartottuk a bibliai játszótér farsangi alkalmát a gyülekezeti házban.
- **Február 3-4-i** hétvégén a reformáció jubileumi évében Európa lényeges reformációi helyszíneit járó kamiont néztük meg gyülekezeti csoportjainkkal. Pénteken Sárváron konfirmandusokkal, szombaton Sopronban pedig gyülekezeti csoportunkkal tekintettük meg a kamiont, és vettünk részt a kapcsolódó programokon.
- **Február 22-én** tartottuk szeretetotthonunk hagyományos farsangi alkalmát, melyre az intézmény dolgozóiból alakult tánckar különböző táncok bemutatásával készült. A zenei műsorról idén is *Mogyorósi Pál* gondoskodott, és gyülekezetünk két önkéntese is készült a tőlük megszokott humoros előadással. A lakók jóízűen fogyasztották el a farsangi fánkot, melynek elkészítésében most is önkénteseink segítettek.
- **Február 25-én** vette kezdetét a gyülekezeti munkatárs-képző tanfolyam Szombathelyen, melyen gyülekezetünk-ből is többen vettek részt.
- **Március 1-jén**, hamvazószerdán böjtkezdő reggeli istentiszteletet tartottunk az Árpád-házi katolikus iskola protestáns diákjai számára a gyülekezeti teremben. Az idei alkalmon *Donatin Tamás* református lelkész hirdette Isten ígését.
- **Március 3-án**, pénteken tartottuk a Nők Ökumenikus Világimnapja koszegi alkalmát a gyülekezeti házban.
- **Március 12-én** szupplikáció volt gyülekezetünkben. Az istentiszteleteken *Lukács Máté V.* évfolyamos teológiai hallgató hirdette Isten ígését.
- **Március 19-én**, a 9 órás istentisztelet után tartottuk az egyházközség éves közgyűlését, melynek témái: a 2016. évi zárszámadás, a 2017. évi költségvetés, a Békesség Háza Alapítvány éves beszámolója, és a lelkészi jelentés voltak.
- **Március 25-én** volt az Evangélikus Országos Hittanverseny egyházmegyei fordulójának Kőszegen.
- **Március 29-én** a böjti áhítatok sorában taizei áhítatot tartottunk a gyülekezeti házban.
- **Március 31. és április 2. közötti hétvégén** tartottuk a hagyományos konfirmációi táborunkat a szombathelyi, nádásdi és harkai gyülekezet fiataljaival együtt új helyszínen a révfülöpi oktatási központban. A reformáció tanításával ismerkedtünk a három nap alatt, és a különböző programok is ennek jegyében zajlottak.
- **Április 3-án** egyházmegyei presbiteri gyűlés volt Kőszegen.

- **Április 5-én** német nyelvű istentiszteletet tartottunk a szerda esti böjti áhítatok sorában.
- **Április 9-től 14-ig** – a nagyhét idején – egy interaktív keresztutat lehetett végigjárni templomunkban, amely segítette az ünnepre való készüléskben. Akinek nem volt lehetősége, hogy ezt megtekintse, *Rempert Richárd* fotói segítségével is megteheti honlapunkon: lutheran.koszeg.hu
- **Április 16-án**, Húsvét ünnepén három istentiszteletet is tartottunk templomunkban. A hajnali istentiszteletet követően került sor a gyülekezetünkben hagyományos közös húsvéti reggelire, majd a 9 órai, illetve a 10,30-as családi istentisztelet közötti időben ültettük el az egyházkerulettől ajándékba kapott reformációi emlékfát.
- **Április 22-én**, szombaton délután került sor a konfirmációi vizsgára gyülekezetünkben. Másnap húsvét utáni első vasárnap pedig konfirmációi és aranykonfirmációi ünnepi istentiszteletet tartottunk templomunkban.
- **Május 6-án** volt Budapesten az Országos Evangélikus Hittanverseny döntője, melyen gyülekezetünk csapatai szép eredményt értek el.
- **Május 19-én**, a férfikör alkalmán *Kalincsk Balázs* nemescsoi lelkész szolgált igehirdetéssel és beszélt a gyülekezetünkben folyó munkáról.
- **Május 22-én** a Budapest-Deák téri gyülekezet csoportját láttuk vendégül, akik ismerkedtek gyülekezetünk életével.
- **Május 28-án** Sárváron került megrendezésre a Vasi Hálaadó Nap, amely kerületi missziói napként lett meghirdetve. Az alkalmon kb. 1600-an vettek részt a sárvári várban.
- **Május 30-án** kedden tartottuk a bibliakör záró alkalmát.

Előttünk álló események

ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET PÜNKÖSDHÉTFŐN

2017. június 5-én, 10 órától

ökumenikus istentiszteletet tartunk
a Szent Imre templomban.

Ígét hirdet: Baranyay Csaba lelkész
Szeretettel várunk mindenkit erre az alkalomra!

A FÉRFIKÖR ÉS AZ ÉNEKKAR KÖZÖS ÉVZÁRÓ ALKALMA 2017. június 10-én, szombaton közös kirándulással ér véget a férfikör és a gyülekezeti kórus idei tavaszi időszaka. Lukácsházán az Albert Családi Pincénél bográcsozásra szeretettel várunk Mindenkit! *Jelentkezés lelkészeinknél!*

TANÉVZÁRÓ ISTENTISZTELET 2017. június 11-én, vasárnap 9 órakor tartjuk a tanévzáró istentiszteletet templomunkban. Ezen a napon erre az istentiszteletre várunk Mindenkit templomunkba!

HITTANHÉT 2017. június 19. és 23. között tartjuk hagyományos gyülekezeti napközis táborunkat. Várjuk a jelentkezéseket!

GYÜLEKEZETI IFJÚSÁGI TÁBOR – ALKOTÓTÁBOR 2017. június 25. és 28. között tartjuk az idei ifis tábort Acsádon, ami most a reformáció évében egy alkotó tábor lesz, melyben a „Kőszegi toronyélmény” fiatalokat megszólító tartalmát tervezzük majd együtt.